

Dieudonné T-no ja allekirjoittanut OPKO:n ja Kylväjän yhteisessä joulujuhlissa Maunulan kirkossa

Ystäväkirje 1/2020. 7.2.20.

Rakkaat ystäväni!

Lämmin kiitos joulupostista, jota tuli runsaasti! Ja niin vaihtui taas vuosi ja jopa vuosikymmen. Nyt pitää jo ruveta ajattelemaan, että se oli todennäköisesti viimeinen vuosikymmenen vaihe meikäläisen elämässä. Paljon ei aikaa ole enää jäljellä, ja vuodet suorastaan lentävät pois. Vuodesta 2010 on kulunut vain lyhyt tuokio; silloinhan läksin Japaniin viimeiselle työkaudelleni. Nyt on aika aloittaa se muotiin tullut kuolemansiivous, jota Raamatussa nimetään ”talonsa toimittamiseksi”. On paitsi tyhjennettävä kaappinsa myös sensuroitava päiväkirjansa. Siitä ei ihan vähällä työllä selvitäkään.

Talvi täällä rannikolla on ollut niin surkea kuin olla voi. Harmaata, harmaata, harmaata. Sumua, sadetta, tihkua, joskus vähän räntää ja sitten sohjoa. Ei mitään kaunista missään. Nurmi vihertää pahaenteisesti. Tiaiset laulavat kevätlaulua. Jos talvet alkavat olla tällaisia, niin eipä tunnu tulevaisuus Espoossa kovin houkuttelevalta.

Japanin matka jHs.

Koska kalenteri näytti tyhjältä, päätin noin vain yhtäkkiä lähteä huhtikuuksi Japaniin. Siltä istumalta ostin lipun Pekingin kautta Osakaan. Majoitusta oli (ihan pyytämättä) tarjonnut joulukirjeessään muuan Kiotossa asuva Keiko-san, joka on ollut lähetystyössä sekä Mongoliassa että Siperiassa. No, nythän kukaan ei enää tiedä, lentävätkö mitkään koneet Pekingiin ja Pekingistä maaliskuun lopussa. Hesarissa luki, että koronaviruksen aktiivisin aika sattuisi ehkä huhti- toukokuun vaihteeseen.

Olin jo ehtinyt iloita siitä, että saan nähdä kirsikankukat ja tavata rakkaita ystäviäni. Japanilainen tyttäreni Yooko-san kutsui minut kotiinsa Nagoyaan kolmeksi päiväksi. Hän on tiedottanut muille Nagoyassa asuville ex-KGK-läisille tulos-tani ja kutsunut heidät lounaalle luokseen. (Muistattehan että olin yhden työkauden töissä Japanin opiskelijälähetyksessä eli KGK:ssa.) Minua on myös pyydetty pitämään puhe Yooko-sanin seurakunnan rukouskokouksessa. Eräässä toisessa seurakunnassa minun oli määrä pitää ilosanomapiirikoulutus su ip. Kyllä surettua, jos kaikki tämä jää toteutumatta. Rukousaihe!

Burkina Faso

Jotkut teistä varmaan vielä muistavat, että kävin vuonna 2004 Burkina Fasossa pitämässä ilosanomakoulutuksia. Minut oli kutsunut sinne sikäläinen opiskelijälähetys, jonka pääsihteerini Rolandiin olin tutustunut IFES:n (kansainvälisen opiskelijajärjestön) maailmankonferenssissa Hollannissa.

Emme ole pitäneet Rolandin kanssa yhteyttä viime vuosina, mutta ennen joulua häneltä tuli yllättäen ihana viesti. Tällä hetkellä Roland toimii pappien kouluttajana. Tässä hänen kirjeensä, valitettavasti vain englannin kielellä:

"As I look back, I am so thankful to God for your input in my life and ministry. I am so grateful to God for your investment in my life. I still remember your encouragements, advice and teaching. You helped me understand the meaning of the cross! This has had a tremendous influence in my life. And it was reinforced when I attended a school of preaching where the emphasis was on God's grace and the redemptive work in Christ.

You probably remember you once gave me a cross made of leather – so that I would always remember the saving work of Christ in my life! You also offered me a study Bible in French: that was my first study Bible. Till now, my wife would never go to church without it. She uses it constantly for the group bible study. Thank you very much for having allowed God to use you that way!"

Ennen joulua Burkina Fason nykyinen pääsihteeri Dieudonné T-no tuli vierailulle OPKO:oon, ja minäkin sain hänet tavata. Dieudonné ja hänen vaimonsa Sabine olivat opiskelijoita vuonna 2004, jolloin heihin tutustuin. Nyt heillä on kolme lasta. Kuusitoista vuotta sitten Burkina Fason suurimmat ongelmat olivat köyhyys ja AIDS. Muslimeja siellä on 60% ja kristittyjä 25%, ja siihen asti he olivat eläneet sovussa.

Nyt Burkina Faso on ponnahtanut 28. sijalle Open Doorsin eniten-kristittyjä-vainoavat-maat -listalla. Vuodesta 2015 lähtien pohjois- ja itärajan yli on tullut terroristiryhmiä, jotka polttavat kirkkoja & kouluja ja tappavat pappeja ynnä muita kirkon vastuunkantajia. Terroristeilla on tosin sellainenkin vaikutus, että he näyttävät tavalliselle kansalle kristillisen kirkon ja islamin eron ja lisäävät kiinnostusta edellistä kohtaan.

Dieudonné'n pastori-eno, tämän poika ja vävy ynnä kolme muuta seurakunnan vastuuhenkilöä tapettiin tällä tavalla viime keväänä jossain Burkina Fason pohjoisosan kirkossa. Terroristit saapuivat paikalle moottoripyörillä jumalanpalveluksen jälkeen, nimilista kädessään. Kuudelta vastuunkantajalta kysyttiin, luopuvatko he kristinuskosta ja lausuvat islamin uskontunnustuksen. Koska he eivät siihen suostuneet, heidät ammuttiin siihen paikkaan. "Vihaatko heitä?" kysyin Dieudonnéltä. "Ei, vaan rukoulen, että kääntyisivät kuten seurakunnan vainooja Paavali aikoinaan", tämä vastasi.

Dieudonné on ollut korkealla pallilla suuressa kultakaivosyhtiössä ja hankkinut hyvät rahat, hienon talon ja auton. Vuonna 2013 hänestä kuitenkin tuli opiskelijajärjestön puolitoiminen pääsihteeri. Viime vuonna Dieudonné lopetti kaivosyhtiön työt kokonaan. Nyt hän on koko ranskankielisen Afrikan (19 maan) opiskelijatyöstä vastaava eikä kuulemma kadu tippaakaan sitä, että hänen tulonsa romahtivat kahteenkymmeneen prosenttiin kaivosyhtiön tarjoamasta palkasta.

Dieudonné piti puheen OPKO:n ja Kylväjän yhteisessä joulujuhlassa Maunulan kirkossa. Ensin oli tilanneselostus, mitä kaikkea positiivista hänen maansa kristillisellä rintamalla tapahtuu. Opiskelijajärjestö UGBB:llä menee hyvin. 15 vuotta sitten työntekijöitä oli 1,3. Nyt heitä on kuusi. Jäseniä on nykyään 22000 (eikä siinä ole yhtään nollaa liikaa!). Viime vuonna päätti 1300 opiskelijaa ja koululaista lähteä seuraamaan Jeesusta. Yksi lähetysaarnaja on lähetetty Maliin.

Järjestön näky on se, että työ laajentuisi kaikkiin yliopistoihin ja oppikouluihin, ja että opiskelijat & koululaiset uskaltautuisivat kertomaan rohkeasti Jeesuksesta ystävilleen, vaikka kristittyjen tilanne vaikeutuu koko ajan. Pohjoisessa, terroriuhan alueella, pidettiin opiskelijoiden lähetyskonferenssi, jonne tuli enemmän väkeä kuin koskaan ennen: 500 nuorta. Kaikki tiesivät, että se on vaarallinen paikka, mutta tulivat silti.

Dieudonné esitti lopuksi kiitokset OPKO:lle sen 15 vuoden aikana antamasta tuesta. Se on kuulemma ollut heille merkittävä apu. Pyydän siis esirukousta Burkina Fason kristittyjen ja erityisesti opiskelijajärjestön UGBB:n puolesta.

Kirjauutisia

Kirjani **Valtakunta etsii taistelijoita: Salomo** ilmestyi joulun alla (27 e). Tämän vuoden puolella laittoi Perussanoma kaksi kirjaani alennusmyyntiin. Nyt siis saatte vuoden hartauskirjan **Jää luoksemme** halvalla: vain 9 e. **10 matkaa Mongoliaan** maksaa 12 euroa. Kaikkia kirjojani voi tilata osoitteesta [kari.makela\(at\)perussanoma.fi](mailto:kari.makela(at)perussanoma.fi)

Mutta kirjautukset eivät lopu vielä tähänkään. Voin kertoa teille, että seuraava kirjani **Katso minuun pienehen** ilmestyy jo helmikuun aikana. Sen takakannessa lukee näin:

Kuinka moni meistä muistaa, missä kuuli vierasta kieltä ensimmäisen kerran, milloin näki ensimmäisen muovipussinsa ja lentokoneensa? Mailis Janatuinen muistaa.

*Yläsavolaisen pikkukylän tapahtumat 1950-luvulla kuuluvat kuin toiselle planeetalle, niin paljon on maailma muuttunut viimeisten 60 vuoden aikana. Kirjan alkaessa Suomi oli kehitysmaa. Sodan päättymisestä ja Janatuisten toisesta evakkotaipaleesta oli kulu-
nut vasta viisi vuotta. 50-luvun alkupuolella radion hankkiminen oli suuri tapaus, ja lapset saivat juoda limsaa vain kerran vuodessa – kun seurakunta tarjosi sitä heille pyhäkoulun kesäjuhlilla.*

Kirjailija Mailis Janatuinen kymmenestä ensimmäisestä elinvuodesta (1949–59) kertova kirja kuvaa hersyvästi köyhän lapsiperheen arkea ja juhlaa, sen iloja ja suruja. Mailiksen täyttässä neljä vuotta hänellä oli jo kolme nuorempaa sisarusta, joiden perään hän joutui katsomaan. Kirjan päättyessä lapsia on viisi.

***Katso minuun pienehen** on ennen kaikkea kirja opinhaluisesta pienestä työstä, joka ei halua mitään sen hartaammin kuin päästä kouluun. Mihin hyvänsä kouluun, vaikka pyhäkouluun!*

Radio-ohjelmia, podcasteja, Ilosanomapiirin ystäviä ynnä muuta

- **Ilosanomapiiri seuraavan sunnuntain evankeliumitekstistä** lähetetään Radio Patmoksesta perjantaisin klo 19 ja uusintana sunnuntaisin klo 9.. Mutta kaikkien kolmen vuosikerran ilosanomapiirit löytyvät myös nettisivuiltani www.ilosanomapiiri.fi . Jos siis haluat tutkia jotain evankeliumitekstiä tarkemmin, voit kuunnella sitä käsittelevän raamoksen milloin vain.
- **Miten kaikki alkoi** –raamattupiiri 1. Mooseksen kirjasta kuuluu Radio Patmoksessa torstaisin klo 20.
- **Mailiksen raamattukoulun** podcasteissa on päästy 600-luvulle eKr.. Etenemme siis kronologisessa, emme Raamatun kirjojen järjestyksessä. Seuraavat luennot käsittelevät paria pientä profeettaa ja sitten tulee Jeremia. Raamattukoululla on myös omat facebook-sivunsa <https://www.facebook.com/mailiksenraamattukoulu/>
- Raamattuluentojani voi kuunnella paitsi podcasteina myös netistä osoitteista <http://www.lhpk.fi/saarnoja/?preacher=71> ja <http://ilosanomapiiri.fi/ll.shtml?mailis/luennot/luennot2.php&i=5>
- **Ilosanomapiirin ystävät ry.** on saanut omat nettisivunsa. Ne löytyvät osoitteesta www.ilosanomapiiri.fi etusivun palkin kohdasta "Yhdistys". Yhdistyksen jäseneksi voi liittyä sivuilta löytyvän kaavakkeen kautta.
- **Tulevaa ohjelmaa:** naistenpäivät Parikkalassa 14.3. Ks. Lähemmät tiedot www.lhpk.fi

***Siunattua alkanutta vuotta siis teille, ystäväni!
toivottaa Mailis***

Mahdollinen tuki ilosanomamatkoja, materiaalin kääntämistä ja kirjojen kustantamista varten ulkomailla: Suomen Luther-säätiö, tili: FI19 1012 3000 2092 60. Viite: 3311